

225.**Opatření Stálého výboru
ze dne 11. října 1938,**

jímž se zřizuje pro území Podkarpatské Rusi
vrchní soud a vrchní státní zastupitelství se
sídlem v Užhorodě.

Stálý výbor Národního shromáždění re-
publiky Československé usnesl se podle § 54
ústavní listiny na tomto opatření:

§ 1.

(1) Z dosavadního obvodu vrchního soudu
v Košicích se vylučují obvody krajských soudů
v Berehově, v Chustu a v Užhorodě.

(2) Oddělení pro Podkarpatskou Rus, zří-
zené vládním nařízením ze dne 3. prosince
1920, č. 634 Sb. z. a n., při soudní tabuli v Ko-
šicích, se zrušuje.

§ 2.

(1) Pro obvody krajských soudů v Bere-
hově, v Chustu a v Užhorodě zřizuje se sbo-
rový soud II. stolice se sídlem v Užhorodě a
s úředním názvem „vrchní soud v Užhorodě“.

(2) Působnost vrchního soudu v Užhorodě
se řídí v úkonech soudcovské moci i v soudní
správě ustanoveními platných zákonů.

§ 3.

Jak má býti obsazen vrchní soud v Užho-
rodě soudci, pomocnými soudci, účetními úřed-
níky, zaměstnanci soudní kanceláře a zřízeníci,
usnese se vláda řídící se platnými ustanove-
ními zákona o organizaci soudů ze dne 27.
listopadu 1896, č. 217 ř. z., a zákonů jím
v platnosti zachovaných.

§ 4.

(1) U vrchního soudu v Užhorodě se zřizuje
vrchní státní zastupitelství s působností urče-
nou v platných zákonech.

(2) Jak má býti obsazeno vrchní státní za-
stupitelství konceptními úředníky státnězastu-
pitelskými, usnese se vláda.

§ 5.

(1) Toto opatření nabývá účinnosti dnem
vyhlášení.

(2) Den, kterým zahájí vrchní soud a vrchní
státní zastupitelství v Užhorodě činnost, určí
v dohodě se správou Podkarpatské Rusi vy-

hláškou ministr spravedlnosti, který také v do-
hodě s touto správou provede toto opatření.

Syrový v. r.,

též na místě presidenta republiky podle § 60 ústavní
listiny.

Černý v. r.

Dr. Karvaš v. r.

Dr. Parkányi v. r.

Kajdoš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Lichner v. r.

Teplanský v. r.

Husárek v. r.

Dr. Bukovský v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Ing. Vavrečka v. r.

226.**Opatření Stálého výboru
ze dne 11. října 1938,**

kterým se upravují některé poměry organi-
sace soudů a některé lhůty.

Stálý výbor Národního shromáždění re-
publiky Československé usnesl se podle § 54
ústavní listiny na tomto opatření:

§ 1.

Dokud nebude provedena nová organizace
soudů následkem územních změn, k nimž do-
jde novou úpravou státní hranice, zmocňují
se presidenti vrchních soudů, aby ve svém
obvodu delegovali okresní soudy k vyřizování
soudní agendy pro ony zbytky obvodů okres-
ních soudů, jejichž sídlo leží na území vykli-
zeném československou vládou.

§ 2.

Obdobně budou presidenti vrchních soudů
postupovati při určení krajského soudu pro
okresní soudy podléhající tomu krajskému
soudu, jehož sídlo leží na území českosloven-
skou vládou vyklizeném.

§ 3.

Delegace provedená podle § 1 platí i pro
změnu obvodu působnosti pracovních soudů
(oddělení okresních soudů pro spory pra-
covní).

§ 4.

Presidenti vrchních soudů vyhlásí opatře-
ní, učiněná podle ustanovení §§ 1 a 2, v úřed-
ním listu republiky Československé. Kromě
toho dají vyhlásiti opatření to příslušné

okresní soudy na úředních deskách v obcích, jichž se opatření týkají.

§ 5.

Pro veškeré řádné soudy a veškeré soudy vojenské platí doba od počátku účinnosti tohoto opatření až do konce prosince 1939 za dobu jejich nové organizace podle §§ 99 ústavní listiny.

§ 6.

Po dobu organizace soudů (§ 5) může vláda nařízením nově určovati sídla a obvody soudů a úřadů veřejné obžaloby; obvody vojenských soudů určuje v této době ministr národní obrany.

§ 7.

(1) Doba ode dne, kdy byly zbytky území uvedené v § 1 odloučeny od styku se soudem, v jehož obvodu se nacházely, až do dne 31. ledna 1939, se nevztáhá do lhůt k žalobě nebo k jiným úkonům soudním, které měly býti provedeny u soudů, na místo nichž jsou delegovány soudy podle §§ 1 a 2.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně o úkonech, které měly býti vykonány u úřadů veřejné žaloby, a o době potřebné k promlčení trestního stíhání.

§ 8.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti a národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

Syrový v. r.,

též na místě presidenta republiky podle § 60 ústavní listiny.

Černý v. r.

Dr. Karvaš v. r.

Dr. Parkányi v. r.

Kajdoš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Lichner v. r.

Teplanský v. r.

Husárek v. r.

Dr. Bukovský v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Ing. Vavrečka v. r.

227.

Opatření Stálého výboru ze dne 11. října 1938,

kterým se mění a doplňují předpisy o státním příspěvku vyživovacím.

Stálý výbor Národního shromáždění republiky československé usnesl se podle § 54 ústavní listiny na tomto opatření:

Čl. I.

§ 1.

(1) Státní příspěvek vyživovací, stanovený v § 3, odst. 1 zákona ze dne 23. září 1919, č. 530 Sb. z. a n., o státním příspěvku vyživovacím, se zvyšuje a činí pro osobu a den:

a) v Praze, v Brně a v Bratislavě 3'85 Kč,

b) v místech majících podle posledního sčítání lidu více než 25.000 obyvatelů 3'50 Kč,

c) a ve všech ostatních místech 3'15 Kč.

(2) Úhrnné částky státního příspěvku vyživovacího, stanovené v § 3, odst. 5 zák. č. 530/1919 Sb. z. a n., nesmějí přesahovati denně v případech uvedených v odstavci 1, písm. a) 22'—Kč, písm. b) 18'—Kč a písm. c) 16'—Kč.

§ 2.

Výše příspěvku uvedená v § 1 může býti vládním nařízením při změně hospodářských poměrů měněna.

Čl. II.

§ 2 zák. č. 530/1919 Sb. z. a n. se mění a bude zníti:

„Nárok na vyživovací příspěvek mají osoby, jež mají podle občanského zákona (práva) proti povolánímu nárok na výživné a jichž výživa byla podstatně závislá na povolánímu a povoláním tím je ohrožena. Výjimečně může býti vyživovací příspěvek přiznán i osobám, které nároku na výživné nemají, splňují-li podmínky v předchozí větě uvedené.“

Čl. III.

§ 4 zákona ze dne 18. března 1921, č. 120 Sb. z. a n., kterým se vydávají předpisy o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou, ve znění vládního nařízení ze dne 20. listopadu 1936, č. 279 Sb. z. a n., se mění a bude zníti:

„Nárok na vyživovací příspěvek přísluší členům rodiny k vojenské službě povolánímu jen tehdy, byla-li jejich výživa podstatně závislá na povolánímu, povoláním tím je ohrožena a nemůže býti skutečně uhájena z výnosu vlastního jmění, výdělků nebo z pramenů jiných. Za stejných jinak podmínek, a prokáží-li potvrzením obecního úřadu, že neberou jiné podpory z veřejných prostředků, mají nárok na tento příspěvek i členové rodiny k vojenské službě povolánímu, který v době, kdy nastoupil vojenskou službu, beze své viny byl bez zaměstnání.“